

B

EKONOMI

Missa inte en helt ny sida med ekonominyheter

KULTUR

John Ajvide Lindqvists nya roman

TV

Valresultatet analyseras i Agenda special

ÖSTRAN

Från Minsk till Kalmar är steget inte så långt, eller..

Visst är det en skön känsla att älska sitt yrke och att kunna njuta av livet. Jag känner verkligen att jag hamnat rätt när jag valt journalistik som min yrkesbana. Det är därför jag är här i Kalmar och gör praktik på Östran. Jag kom från Vitryssland till Sverige tack vare FOJO, utbildningen för journalister i Kalmar.

Första mötet med Kalmar blev riktigt positivt. "Vilken trevlig flygplats", var det första jag tänkte när vi landat. Det första jag lade märket till är att hus och byggnader inte alls är lika stora som i miljonstaden Minsk.

Och det mesta var färdigbyggt och det var ordning och reda. I Vitryssland kan du hela tiden se en massa byggprojekt som startades redan under Sovjettiden. Och de är som betongkolosser bland träden. Här i Kalmar är husen små men bekväma.

Det är lätt att trivas. Visst är det märkligt hur snabbt man börjar kalla något "hem" trots att man befinner sig långt bort i ett annat land, hundratals mil från familj och vänner.

Psykologerna kallar det "färghumör". Jag skulle vilja säga att på färgskalan är Sverige grönt. Den gröna färgen symboliserar lågmäldhet och vänlighet. Vänligheten, som alltid finns där, har imponerat på mig. När var min andra dag i Kalmar ville jag se några intressanta platser, men gick

helt vilse. Alla försökte hjälpa mig att hitta rätt. Det känns riktigt bra när man kan ta kontakt med folk på gatan och märker att de verkligen försöker hjälpa till. Även om du bara kan engelska. Så är det inte alltid hemma hos mig. Tyvärr blir många vitryssar helt förvirrade när utlänningar ber dem om hjälp. Det håller på att bli bättre, tack vare att den unga generationen vitryssar reser med och får ett mer öppet sinne.

I Sverige sitter du gärna framför kaféernas stora fönster, tittar på människor och låter dem titta på dig. Öppenheten i Sverige är en av de saker som fascinerade mig. Det handlar inte bara om hus och byggnader utan också i människornas karaktär. Här på redaktionen på Östran sitter nästan alla i öppna landskap. Man pratar med varandra, skrattar och har trevligt. Det är inte vanligt i Vitryssland. Där sitter var och en för sig. När jag först såg Östrans öppna redaktion tänkte jag att här måste det bli ett fasligt liv när alla ska prata med varandra. Men jag hade fel. Ingen skriker eller försöker avbryta kollegor som pratar. Det är också en ny upplevelse för mig att redaktionen varje morgon har ett diskussionsmöte där alla deltar och talar om den tidning man gjort och den som ska göras. I Vitryssland sker det en gång i veckan. Men de flesta tidningar i Vitryssland kommer inte ut varje dag. Innehållet i tidningarna är också

olika. Alla privata och regionala tidningar i Vitryssland innehåller minst 70 procent annonser. Privata tidningar kan inte få stöd från regeringen.

Ännu mer överraskad blev jag av att vem som helst kan gå till statliga och kommunala myndigheter i Sverige och kräva att få titta på handlingar. Det kan vi begära i Vitryssland också. Men det ska vara skriftliga ansökningar om tillstånd att få ta del av handlingarna och så får du vänta.

Den mest intressanta skillnaden mellan våra länder handlar nog om politik. Jag har varit i Kalmar under valrörelsens sista vecka. Allt handlar ju om politik! Mer än hälften av artiklarna i tidningarna handlar om politik och vad olika kandidater tycker. Stämningen är festlig på något vis. Det är som om man går mot en högtid. I Vitryssland valet är som en vanlig dag. Visst förekommer debatter. Men inte alls som här.

Är det mesta likt i Sverige och Vitryssland, eller är vi olika? Både och, tycker jag. Jag är tacksam för att ha fått uppleva båda länderna.

FAINA NAKANECHNAYA
Journaliststudent universitetet
i Minsk, Vitryssland

